

Katarína Löfflerová Teniszversenyen A Makkabeával

1929, Pozsony, a Makkabea teniszverseny. Balról jobbra a doktor Baloghnak a felesége, majd én következem. Mellettem Vértes Frida áll, aki kassai teniszező volt. Pozsonyba jött férjhez. Jobbról az első hölgyet Vilmának hívták. Sajnos, a vezetéknevét már nem tudom, de szintén teniszezett. Malackáról származott. Balról az első férfi a Wahlman nevű teniszező volt, a Makkabeában játszott. A zsidó sportszövetség funkcionáriusa volt. Jobbról az első urat Freistadt Emilnek hívták. Freistadt Pozsonyban közismert ember volt. A Sedlárská utcán volt több mint egy évszázadon át játéközletük. 1939-ben kiszökött Palesztinába, ott végigharcolta a második világháborút. Ahogy megalakult Izrael, visszatért ide. Itt is nősült meg.

Tizennégy éves koromban kezdtem el a Makkabeában teniszezni. Nagyon jó viszonyban voltunk a többiekkel. Pozsonyban volt egy másik teniszkлуб is, az LTK. Ez szlovák klub volt. A nyári táncmulatságok alkalmával rendszeresen meghívtuk az LTK tagjait, ők meg visszahívtak bennünket. Egy gyönyörű elegáns épület állt a rendelkezésükre, amelyben hasonló rendezvényeket szervezhettek. Szóval a Makkabi és az LTK abszolút jó sportviszonyban volt.

Sportoltam tehát, és nem is tudtam, ki a zsidó, ki nem zsidó, milyen vallású, még a nemzetiséget sem. Itt, Pozsonyban mi három nyelven beszéltünk, illetve két nyelven, szlovákul csak sokkal később. De nem is szlovákok voltak, hanem Csehszlovákiából jöttek sokan ide, elsőrendű sportolók. A pozsonyi teniszbajnok, Nedbálek is cseh volt. Síelni a csehek jobban tudtak, úgyhogy átlagban velük voltunk, de itt soha arra nem került sor, hogy a vallásról értekezzünk.

Nagyban teniszeztam a Makkabeában, és könnyűatlétikára is jártam. [Az Első Csehszlovák Köztársaság megalakulása után Szlovákiában a sport és a testnevelés rohamos fejlődésnek indult a sokkal fejlettebb cseh országrészből behozott testnevelő-szervezetek következetes munkájának

köszönhetően. Ezek a szervezetek már a 19. század folyamán ismertek voltak, az első testnevelőegyletet, a Makkabit például 1899-ben alapították Csehországban, az első sportklub, a Bar Kochba pedig 1893-ban alakult Morvaországban. Az első világháború előtt 15 Makkabi testnevelőegylet volt Cseh- és Morvaországban. Szlovákiában az egyetlen zsidó sportklubot Pozsonyban alapították 1912-ben Makkabea néven. A csehek helyzete 1918 előtt merőben különbözött az Osztrák--Magyar Monarchiában élő szlovákokétól. A csehek nemzeti jogait elismerték, ellentétben a szlovákokéval, és önállóan képviseltethették magukat a nemzetközi szervezetekben, így például az Olimpiai Bizottságban is. -- A szerk.] Nagyon jó teniszezőink is voltak. Már korán reggel kijártunk tréningezni. Sok helyütt rendeztek versenyeket, az egyik verseny -- egy zsidó olimpiád -- Ostraván volt, a mai Csehország területén. Akkor úgy hívták, hogy Moravská Ostrava. Ötszázan vettek rajta részt. Én is ott voltam közöttük. Sajnos soha életemben nem értem el semmilyen helyezést, csak éppen jól játszottam, de mégsem nagyon jól. Mindenhová kiküldtek engem, mert ahogy ma mondják: "Nem a győzelem a fontos, hanem a részvétel." [Utalás Pierre de Coubertin, a modern olimpiai játékok megalapítójának elhíresült mondatára. -- A szerk.]

A Bar Kochbában úsztam [Teljesítmény szempontjából az úszás volt a legmagasabb színvonalon. E sportág legkiemelkedőbb versenyzői a pozsonyi Bar Kochba Sportklub tagjai voltak. A Bar Kochba csapatai részt vettek a csehszlovák bajnokságokon, ahol az 1930-as évek végén kiemelkedő helyezést értek el. A stafétaúszásban a Bar Kochba versenyzői több ízben a csehszlovák bajnoki címet is elnyerték. A egyetlen méltó ellenfélnek az otthoni sportvilágban a pozsonyi Makkabea Sportklub tagjai bizonyultak, akik különösen a birkózásban és az atlétikai versenyszámokban jeleskedtek. -- A szerk.]. A baráti körömben több volt a nem zsidó, mint a zsidó. Én olyan "csehszlovák" voltam 1938 elejéig.

Nekem mindig nagyon kellemes társaságom volt. Persze akadt egypár vegyes házasság is. Egészen 1939-ig ez olyan természetes dolog volt. Természetesen zsidó ismerősöknél volt a sádhen [lásd: házasságközvetítő], olyan is volt, hogy kerítették valahonnan, mondjuk, egy lányt, akinek sok hozománya volt. Viszont azért a sok hozományért olyan vőt akartak, akinek valamilyen titulusa volt, tehát minimum mérnöknek vagy doktornak kellett lennie, illetve ügyvédnek vagy orvosnak. Akadtak ilyenek is természetesen, de nem az én ismeretségi körömben, miután már akkor is a társaság nagyrésze nem zsidó volt. Minket a sport hozott össze. Hiába játszottam a Makkabeában, ha a szlovák sportklubokban [azaz a nem zsidó sportklubokban] is sokan voltak, kölcsönösen mérkőztünk is.